

Arrest

nr. 113 909 van 18 november 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 29 juli 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 juni 2013 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat R. DANEELS en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 26 juni 2013 dient de verzoeker een vijfde asielaanvraag in.

Op 28 juni 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de staatssecretaris) de beslissing houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag. Dit is de thans bestreden beslissing. Zij werd aan de verzoeker ter kennis gebracht op 28 juni 2013 en is als volgt gemotiveerd:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat

de persoon die verklaart te heten N(...) M(...) K(...)

geboren te Kabul , op (in) (...)

en van nationaliteit te zijn : Afghanistan

die een asielaanvraag heeft ingediend op 26.06.2013

Overwegende dat betrokkene op 31.03.2010 een eerste asielaanvraag indiende die op 22.03.2011 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 02.08.2011 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat betrokkene op 22.09.2011 een tweede asielaanvraag indiende die op 06.03.2012 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 28.06.2012 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat op

30.08.2012 betrokkene een derde asielaanvraag indiende die op 11.09.2012 van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een beslissing 'weigering in overwegingname' kreeg. Overwegende dat betrokkene op 31.03.2012 een vierde asielaanvraag indiende die op 03.01.2013 van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een beslissing 'weigering in overwegingname' kreeg. Overwegende dat betrokkene op 26.06.2013 een vijfde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene een medisch attest dd. 23.05.2013 (+bijhorende enveloppe) voorlegt van psychiater Dr. B(...) en psychologe A(...) B(...). Overwegende dat dit document niet van die aard is dat het de essentie van de beslissing van Dienst Vreemdelingenzaken bij zijn derde asielaanvraag kan wijzigen. Overwegende dat het onderzoek van deze ingeroepen elementen echter het voorwerp uitmaakt van een specifieke procedure voorzien in artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en de Directie Asiel dus niet bevoegd is om deze elementen te onderzoeken. Overwegende dat betrokkene een brief van zijn broer M(...) A(...) dd. 13.06.2013 voorlegt in verband met de problematiek in Afghanistan en het gezamenlijk vertrek van de familieleden. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene een kopie van de vragenlijst van het CGVS van T(...) A(...) voorlegt. Overwegende dat elke asielaanvraag individueel behandeld wordt. Overwegende dat betrokkene de informatie in verband met zijn broer al had kunnen aanbrengen ten tijde van zijn eerste asielaanvraag. Overwegende dat betrokkene een kopie van een document van Tracing dd. 27.04.2011 in verband met de zoektocht naar T(...) K(...), N(...), T(...) en H(...) voorlegt. Overwegende dat betrokkene dit document reeds eerder naar voor had kunnen brengen tijdens de behandeling van vorige asielaanvragen.. Overwegende dat betrokkene een kopie van het ISAF-contract van M(...) A(...), een kopie van het ISAF-certificaat van T(...) A(...) voorlegt. Overwegende dat een kopie niet op een adequate manier beoordeeld kan worden aangezien de herkomst en de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Overwegende dat betrokkene een brief van zijn zus T(...) Z(...) dd. 13.06.2013 voorlegt in verband met de problematiek en de gezamenlijke vlucht uit Afghanistan. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene het e-mailverkeer dd. 27.04.2011 tussen Z(...) en Tracing voorlegt in de zoektocht naar haar broer M(...) K(...). Overwegende dat betrokkene dit document reeds naar voor had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn vorige asielaanvragen. Overwegende dat betrokkene de kopieën van de erkenningattesten van T(...) H(...), T(...)A(...) en T(...) Z(...) voorlegt. Overwegende dat elke asielaanvraag individueel wordt onderzocht. Overwegende dat betrokkene twee familiefoto's (in enveloppe met markering foto) voorlegt. Overwegende dat de betrokkene foto's naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat deze foto's enkel zijn wat ze zijn, foto's van een aantal personen zonder aanduiding van tijd, plaats, gelegenheid of verwantschap. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze dezelfde problemen zouden krijgen als zijn broer, die ontvoerd werd door de Taliban, omdat hij ook voor de buitenlanders werkte. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat mensen die voor de buitenlanders werken gevisieerd zouden worden door de Taliban. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn kind ziek zou zijn geweest en ze de rekening van de dokter niet zouden kunnen betalen omdat ze geen financiële hulp krijgen. Overwegende dat dergelijke elementen niet ressorteren onder het toepassingsgebied van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij met niemand meer contact zou hebben in Afghanistan. Overwegende dat

betrokkene deze bewering niet kan staven. Overwegende dat betrokkene verklaart dat het BCHV de dossiers van betrokkene en zijn gezin vergeleken zou hebben met de andere leden van de familie, die wel erkend zijn. Overwegende dat elke asielaanvraag individueel wordt behandeld. Overwegende dat betrokkene een BCHV-dossier dd. 24.06.2013 voorlegt in verband met hun vijfde asielaanvraag. Overwegende dat het BCHV in haar advies stelt dat de familie T(...) pas in november 2012 hun werkelijke identiteit en asielaanvraag zouden hebben onthuld omdat hun smokkelaar hen had opgedragen een ander verhaal en een andere familienaam zouden hebben opgegeven. Overwegende dat van iemand die zijn land ontvlucht uit vrees voor vervolging en de bescherming inroept van een bepaald land verwacht kan worden dat hij uit zichzelf alle relevante gegevens over zijn vluchtmotieven zo gedetailleerd en volledig mogelijk naar waarheid naar voor brengt. Overwegende dat betrokkene deze informatie eerder naar voor had kunnen brengen. Overwegende dat het BCHV in haar advies verwijst naar de bedreigingen van de Taliban aan het adres van de familie T(...) (inval in hun huis, dreigbrieven, ontvoering van W(...) T(...)) omwille van de activiteiten van A(...) T(...) voor de ISAF. Overwegende dat betrokkene geen enkel begin van bewijs neerlegt in verband met de inval in hun huis, de dreigbrieven of de ontvoering van W(...) T(...). Overwegende dat het BCHV in haar advies verklaart dat betrokkene en zijn vrouw beschouwd zullen worden als personen die hun medewerking en steun verleenden aan de coalitietroepen omwille van de activiteiten van zijn broer A(...). Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielaanvraag waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980. De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend.

De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 27.07.2012, 11.09.2012, 03.01.2013 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen.”

2. Over de rechtspleging

2.1 Aan de verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verweerder om de kosten van het geding ten laste van de verzoeker te leggen.

2.2 Ter terechtzitting van 23 september 2013 wordt de zaak op tegensprekelijke wijze uitgesteld om te worden behandeld op de terechtzitting van 7 oktober 2013.

3. Onderzoek van het beroep

3.1 In een eerste en enig middel voert de verzoeker de schending aan van artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de materiële motiveringsplicht en van de zorgvuldigheidsplicht.

De verzoeker verschaft hierbij de volgende toelichting:

“Eerste onderdeel

(...)

Tweede onderdeel

Artikel 51/8, eerste lid, Vreemdelingenwet bepaalt dat:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een

reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen".

De taak van tegenpartij beperkt zich in het kader van een nieuwe asielaanvraag tot het nagaan of er nieuwe elementen worden ingeroepen, en mag zich niet uitspreken over de draagwijdte van nieuwe gegevens. Wanneer de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) vaststelt dat er nieuwe gegevens zijn, moet DVZ de nieuwe aanvraag in aanmerking nemen en meedelen aan de CGVS (RvS 11 juli 2000, nr. 88.870; 28 maart 2001, nr. 94.374; 5 oktober 2011, nr. 215.579).

Tegenpartij kon niet besluiten inzake het medisch attest dat "dit document niet van die aard is dat het de essentie van de beslissing van Dienst Vreemdelingenzaken bij zijn derde asielaanvraag kan wijzigen" zonder een voorwaarde toe te voegen aan de wet nu een nieuw element dat een ernstige aanwijzing van het bestaan van een gegronde vrees in de zin van artikel 48/3 en/of artikel 48/4 niet beoordeeld dient te worden ten aanzien van een vorige beslissing tot niet in overwegingname van tegenpartij. Artikel 51/8 Vreemdelingenwet stelt namelijk dat het nieuw element betrekking moet hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen, m.a.w. tijdens de behandeling van een asielpcedure ten gronde door het CGVS of de RVV, nu de DVZ bij de registratie van een nieuwe asielaanvraag niet overgaat tot een analyse ten gronde van de asielaanvraag.

De Raad van State oordeelde in een arrest van 13 december 2011, nr. 216.840 dat:

"Zodoende neemt de RvV impliciet maar zeker aan dat DVZ een nieuwe asielaanvraag kan weigeren in aanmerking te nemen wanneer de nieuwe gegevens de beweerde vrees voor vervolging of het beweerde risico op ernstige schade niet kunnen gronden. Dergelijke appreciatie van de aangebrachte nieuwe gegevens kan evenwel niet gebeuren in de fase van het in overweging nemen van de asielaanvraag. DVZ kan in die fase enkel vaststellen of er al dan niet nieuwe gegevens zijn en zijn bevoegdheid is hierdoor uitgeput. Door er van uit te gaan dat DVZ kan weigeren een nieuwe asielaanvraag in aanmerking te nemen wanneer het aangehaalde nieuw element niet genoegzaam wordt bewezen door de aangebrachte stukken, heeft de RvV de beperkte beoordelingsbevoegdheid van het bestuur miskend en zodoende artikel 51/8 Vw. geschonden".

In hetzelfde arrest oordeelt de Raad van State dat tegenpartij:

"mag daarbij niet zelf oordelen of de ernstige aanwijzingen de aangevoerde vrees voor vervolging of voor een reëel risico op ernstige schade kunnen gronden of niet."

In casu brengt verzoeker verschillende nieuwe gegevens aan in het kader van zijn vijfde asielaanvraag (stukken 3 t.e.m. 8), m.n.:

een omstandig advies van het BCHV, de operationele partner van het UNCHR in België, dd. 24.06.2013;

een medisch attest dd. 23.05.2013

een brief van de heer T(...) M(...) A(...), broer van verzoeker, dd. 13.06.2013;

een brief van mevrouw T(...) Z(...), zus van verzoeker, dd. 13.06.2013; kopie van de erkenningsbeslissingen van het CGVS voor de moeder, de broer en de zus van verzoeker; twee familiefoto's.

Gelet op het feit dat verzoeker pas in november 2012 kon herenigd worden met zijn familieleden (moeder, broers en zus) en hij zich tot op dat ogenblik in de psychologische onmogelijkheid bevond om zijn werkelijke identiteit en vluchtmotieven kenbaar te maken aan de Belgische asielinstanties, gelet op de bedreigingen van de smokkelaar, vormen bovenstaande documenten nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 Vreemdelingenwet, aangezien deze niet konden worden aangebracht in de laatste procedure ten gronde voor Uw Raad die een einde nam met een arrest dd. 28.06.2012.

De werkelijke asielmotieven van verzoeker werden vooralsnog niet onderzocht door de Belgische asielinstanties. De eerdere onjuiste verklaringen van verzoeker - hoewel betreurenswaardig - zijn op zich geen reden om een nieuwe asielaanvraag te weigeren.

Uw Raad stelde reeds in een arrest nr. 41.150 van 31.03.2010 vast dat tegenpartij de toepassing van artikel 51/8 Vreemdelingenwet miskent had en een manifeste beoordelingsfout maakte door te oordelen dat er geen nieuw element voorhanden was in een zaak waar verzoekster een nieuwe nationaliteit en een nieuw asiilverhaal voorlegde. Uw Raad oordeelde terecht dat er in deze (gelijkaardige) zaak dat er geen sprake was van herhaling van een vorige asielaanvraag en de beslissing tot niet inoverwegingname werd vernietigd.

Zoals het BCHV reeds in zijn advies aanhaalde stelt het UNHCR Handbook on Procédures and Criteria for Determining Refugee Status terzake:

"Untrue statements by themselves are not a reason for refusal of refugee status and it is the examiner's responsibility to evaluate such statements in the light of all the circumstances of the case"

en verder stelde het BCHV dat:

"Bovendien benadrukt UNHCR in haar rapport "Beyond Proof Credibility Assessment in EU Asylum Systems "dat asielzoekers represailles kunnen vrezen van de smokkelaar waardoor zij terughoudend zijn om bepaalde informatie te delen;

"Likewise, some applicants may fear reprisals from agents who arranged their travel and entry to the Member State, and this may account for an applicant's unwillingness to divulge certain relevant information or furnish particular documentary or other evidence."

De valse verklaringen in een asielaanvraag nemen niet weg dat de aanvragers wel degelijk ernstige redenen kunnen hebben om te vrezen voor vervolgingen en moeten aldus getoetst worden aan de ernst van de ingeroepen feiten.

Dit werd tevens reeds herhaaldelijk bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW arrest nr. 61.417 van 13.05.2011) ;

"Tout en admettant que le caractère frauduleux ou mensonger des déclarations peut légitimement conduire la partie défenderesse à mettre en doute la bonne foi d'un demandeur, le Conseil rappelle sa jurisprudence constante selon laquelle cette circonstance ne dispense pas les instances d'asile de s'interroger in fine sur l'existence, pour le demandeur; d'une crainte d'être persécuté ou d'un risque réel de subir des atteintes graves, qui pourraient être établis à suffisance, nonobstant ce doute, par les éléments certains de la cause. En pareil cas, le Conseil rappelle toutefois que de telles dissimulations justifient une exigence accrue du point de vue de l'établissement des faits.»

De Raad van State heeft ook herhaaldelijk bevestigd dat het principe "omnia fraus corrumpit geen toepassing kent in de Belgische rechtsorde. (RvS, n°191.586 18 maart 2009 ; RvS n°190.783 25 februari 2009);

Concluderend kan men stellen, dat, ook al hebben de heer en mevrouw T(...) niet de volledige waarheid verteld betreffende hun identiteit en asielmotieven, dit de asielautoriteiten niet van de verplichting ontslaat om zich af te vragen of er een vrees voor vervolging bestaat die voldoende kan worden aangetoond, ondanks de eerdere valse verklaringen".

In zoverre de bestreden beslissing hieromtrent geen enkele motivatie bevat schendt tegenpartij de materiële motiveringsplicht.

De asielaanvraag van verzoeker diende derhalve door tegenpartij in overweging te worden genomen en overgemaakt te worden aan de CGVS voor een analyse ten gronde van zijn asielmotieven.

Bovendien is de bewijslast in de asielmaterie vrij.

Tegenpartij kan de brieven van de broer en zus van verzoeker, beide erkend vluchteling in België, niet zomaar ter zijde schuiven omdat ze een gesolliciteerd karakter hebben. Niet alleen. kan tegenpartij zich niet uitspreken over de bewijskracht van een nieuw element - nu tegenpartij alleen kan oordelen of het gegeven al dan niet nieuw is, en de analyse ten gronde sinds de wetwijziging van 2006 exclusief voorgehouden is aan het CGVS, maar vormende beide brieven, zoals eerder aangegeven, nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 Vreemdelingewet nu verzoeker zich in de onmogelijkheid bevond om ze eerder aan te brengen, gelet op het feit dat de familieleden pas in november 2012 herenigd konden worden.

Het UNHCR stelt in zijn recent rapport "Beyond Proof, Credibility Assessment in EU Asylum Systems: Full ReportJ" van mei 2013 (te raadplegen op <http://www.refworld.org/docid/519b1fb54.htm>) dat:

"UNHCR recalls that written reports and/or oral evidence provided by other similarly located refugees may constitute a useful source of information in particular for cases where COI may be lacking (p. 168)".

Het privaat karakter van de getuigenissen van de broer en zus van verzoeker volstaat niet om ze automatisch als irrelevant of gesolliciteert te beschouwen. Zo oordeelde Uw Raad in een arrest nr. 56.584 van 24.02.2011 dat:

« La circonstance qu'un témoignage émane d'une source privée ne suffit pas à lui ôter de manière automatique toute force probante. Il convient d'apprécier si son auteur peut être identifié, si son contenu peut être vérifié et si les informations qu'il contient présentent un caractère de précision et de cohérence suffisant pour contribuer utilement à l'établissement des faits de la cause. Cette appréciation doit s'effectuer au cas par cas. Lorsque le témoin peut être entendu, il revient à l'instance chargée de l'instruction d'évaluer s'il ne s'indique pas de procéder à son audition afin de vérifier sa crédibilité.

Vrije vertaling

De omstandigheid dat een getuigenis uitgaat van een privé-persoon volstaat niet om deze automatisch elke bewijskracht te ontnemen. Men dient na te gaan of de auteur geïdentificeerd kan worden, of de inhoud nagezien kan worden en of de informatie die het bevat een voldoende precies en coherent karakter hebben om op nuttige wijze tot de feitenvinding van de zaak kunnen deelnemen. Deze appreciatie gebeurt geval per geval. Wanneer de getuige gehoord kan worden, dient de instantie die het onderzoek voert na te gaan of dergelijk gehoor dient plaats te vinden om de geloofwaardigheid van de getuigenis na te gaan. »

Tegenpartij interpreteert het begrip "nieuw gegeven" ten onrechte als zijnde een nieuw document of nieuw bewijs. Zodoende geeft tegenpartij in de bestreden beslissing een té beperkende invulling aan het begrip "nieuw gegeven" in de zin van artikel 51/8 Vreemdelingenwet door te stellen dat de verklaringen van verzoeker m.b.t. de bedreigingen van de Taliban "louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden".

In de bestreden beslissing hanteert tegenpartij een extreem strikte interpretatie van artikel 51/8 Vreemdelingenwet, die disproportionele gevolgen heeft voor de nood aan bescherming van betrokkene. Het BCHV wees in zijn advies in die zin op het declaratoir karakter van de erkenning van de vluchtelingenstatus. Dit betekent : « Someone does not become a refugee because of recognition, but is recognized because he is a refugee.» (zie stuk 3 p. 4).

Een vreemdeling kan op grond van zijn enkele verklaringen erkend worden als vluchteling.

De gegevens zijn niet alleen nieuw, ze vormen ook een ernstige aanwijzing van het bestaan van een gegronde vrees in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet nu uit de administratieve dossiers van de verschillende familieleden - en uit de stukken die aan de brieven werden gevoegd die verzoeker indiende - dat de familie T(...) samen uit Afghanistan is gevlucht, in Turkije buiten hun wil om werden gescheiden, de familieleden druppelsgewijs in België aankwamen en onafhankelijk van elkaar een asielaanvraag indienden, waarbij ze allen - behalve verzoeker en zijn echtgenote - erkend werden als vluchteling.

Gelet op het feit dat het CGVS aan de heer M(...) A(...) T(...) en mevrouw Z(...) T(...) het statuut van vluchteling heeft erkend, zijn hun verklaringen in hun respectievelijke brieven m.b.t. hun broer, verzoeker, en zijn echtgenote geloofwaardig. Dit is des te meer zo nu alle familieleden tijdens de analyse van hun asielaanvragen verwezen hebben naar verzoeker en het feit dat de familieleden onderweg gescheiden werden en dit o.a. blijkt uit de CGVS- vragenlijst van de heer M(...) A(...) T(...) dat verzoeker in het kader van zijn huidige asielaanvraag indiende (stuk 5).

Nu alle familieleden van verzoeker erkend werden als vluchteling omwille van de werkzaamheden van de heer Mohammad A(...) T(...) voor de ISAF te Afghanistan, kan bezwaarlijk gesteld worden dat de nieuwe gegevens die verzoeker en zijn echtgenote aanbrengen geen ernstige aanwijzing zouden zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet.

"Overeenkomstig de UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan blijkt ook dat personen welke samenwerken met de ISAF (International Security Association Force) een risico lopen ingeval van terugkeer naar Afghanistan;

"UNHCR considers that individuals with the profiles outlined below require a particularly careful examination of possible risks. These risk profiles, while not necessarily exhaustive, include (i) individuals associated with, or perceived as supportive of the Afghan Government and the international community, including the International Security Assistance Force (ISAF) (...)

There is a systematic and sustained campaign by armed anti-Government groups to target civilians associated with, or perceived as supporting, the Afghan Government or the international community, particularly in areas where such groups are active.

Attacks by armed anti-Government groups, which have ranged from intimidation, assassinations, abductions and stand-off attacks; to the use of improvised explosive devices (IEDs) and suicide attacks, increasingly target civilians associated with or perceived as supportive of the Government and the international community/ISAF.

Targeted civilians include Government officials and civil servants, Government-aligned tribal leaders, Ulema Council (a national clerics' body) members, religious scholars, judges, doctors, teachers, and workers on reconstruction/development projects." (eigen vet zetten)

Dezelfde UNHCR Guidelines bevestigen ook dat de Taliban opdracht werd gegeven om elke Afghaan die zijn medewerking verleent aan de coalitietroepen, te vermoorden;

"A recently intercepted message from Mullah Omar, the spiritual leader of the Taliban movement, ordered Taliban members to capture and kill any Afghan who is supporting or working for Coalition forces or the Government of Afghanistan, as well as any Afghan women who are helping or providing information to Coalition forces. The message, which departs from his previous instructions to minimize civilian deaths; has fuelled fears of Taliban retaliation among ISAF civilian support personnel such as Afghan interpreters." The increased targeting of civilians is perceived as part of an effort by armed anti-Government groups to gain control over territories and populations. Local inhabitants are reportedly coerced into supporting anti-Government groups through threats or the use of force." (eigen vetzetten)

Daarbij deinzen de Taliban er niet voor terug om gebruik te maken van intimidatietechnieken tegen burgers opdat zij hun medewerking aan de ISAF zouden stopzetten;

" These intimidation tactics are compounded by the reduced public confidence in the capacity of the Afghan Government and international forces to maintain security and provide basic services. Intimidation tactics used by armed anti-Government groups against the civilian population reportedly include:

individual or community warnings or threats, often in the form of "night letters" (shab nameha), to stop working for, or supporting, the Government or international forces, upon pain of death; as well as setting up road blocks. It is also reported that individuals, including children, suspected of "spying" on behalf of the Afghan military or international forces have been summarily executed by armed anti-Government groups ."(eigen vet zetten] (BCHV advies - zie stuk 3)"

Verzoeker diende bij zijn vijfde asielaanvraag een kopie van het arbeidscontract van zijn broer, de heer Mo(...) A(...) T(...), in.

Tegenpartij stelt dat "een kopie niet op een adequate manier beoordeeld kan worden aangezien de herkomst en de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan".

Tegenpartij kon echter niet weigeren om de nieuwe documenten in overweging te nemen omdat het een kopie betreft. Een kopie is niet van alle bewijswaarde ontnomen, integendeel. De Raad van State oordeelde reeds op 02 juli 1996 (arrest nr. 60.635) dat:

"Considérant que la partie adverse ne pouvait donc écarter les pièces litigieuses parce que certaines émanent de parents et que d'autres sont produites en copie, circonstances qui à elles seules n'affectent pas la crédibilité

Bovendien staan de herkomst en de authenticiteit van het arbeidscontract van de heer Mohammad A(...) T(...) vast nu hij door het CGVS als vluchteling werd erkend. De broer van verzoeker maakt in zijn brief dd. 13.06.2013 bovendien duidelijk dat hij in het arbeidscontract met ISAF uitdrukkelijk naar verzoeker verwijst als "beneficiary" "in the event of death or incapacity".

Tegenpartij betwist niet dat verzoeker thans zijn échte identiteit kenbaar heeft gemaakt en dat hij eh zijn echtgenote de familieleden zijn van de heer Mohammad A(...) T(...), mevrouw Z(...) T(...) en hun moeder mevrouw H(...) T(...). Tegenpartij betwist ook niet dat deze familieleden door het CGVS erkend zijn als vluchteling.

Tegenpartij stelt echter dat elke asielaanvraag individueel wordt behandeld en schuift zodoende de verklaringen van de broer en zus van verzoeker, zonder enige analyse van de inhoud ervan, ter zijde. Dit betreft echter de analyse ten gronde. Tegenpartij overschrijdt zijn bevoegdheid in het kader van artikel 51/8 Vreemdelingenwet. Het feit dat de asielinstanties bij een analyse ten gronde elke asielaanvraag individueel behandelen, belet echter niet dat gelet op het beginsel van eenheid van gezin het CGVS bij een analyse ten gronde rekening zal kunnen houden met de erkenning van de overige familieleden nu zij samen en om dezelfde vluchtmotieven Afghanistan hebben moeten verlaten. De analyse van tegenpartij moet zich echter beperken tot het feit dat deze gegevens nieuw zijn en een ernstige aanwijzing vormen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet, zoals in casu het geval is. De asielaanvraag van verzoeker diende in overweging te worden genomen en overgemaakt te worden aan het CGVS voor een analyse ten gronde van zijn asielmotieven."

3.2 De verweerder repliceert dienaangaande in de nota met opmerkingen als volgt:

"In een tweede onderdeel wijst verzoeker op de andere, bij de vijfde asielaanvraag voorgelegde stukken en betoogt dat deze wel degelijk nieuwe gegevens zijn in de zin van artikel 51/8f eerste lid van de vreemdelingenwet. Bovendien zijn eerdere valse verklaringen op zich geen reden om een asielaanvraag te weigeren. De brieven van broers en zussen konden niet eerder worden voorgelegd, nu de familie pas in november 2012 herenigd werd. Bovendien kan de Dienst Vreemdelingenzaken zich niet uitspreken over de bewijskracht ervan. Aangezien de familieleden erkend werden als vluchteling zijn hun verklaringen in de brieven geloofwaardig. Met betrekking tot de kopie van het arbeidscontract van zijn broer, betoogt verzoeker dat een kopie niet zonder bewijskracht is. De herkomst en de authenticiteit ervan staat vast, nu zijn broer erkend vluchteling is.

Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat in het eerste onderdeel reeds werd aangegeven dat door de Dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk een prima facie-beoordeling naar de bewijswaarde van documenten, bijgebracht in het licht van artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet, mogelijk is.

Wat de stukken van verzoekers broer betreft, wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat deze konden worden voorgelegd bij de eerste asielaanvraag. Dat hij en zijn familie slechts in november 2012 herenigd werden, doet hier geen afbreuk aan. Hetzelfde geldt overigens voor het e- mailverkeer van zijn zus met Tracing in verband met de zoektocht naar familie. Verder hebben deze stukken een gesolliciteerd karakter, zoals ook gemotiveerd werd in de bestreden beslissing.

Het tweede onderdeel is niet ernstig."

3.3 De verzoeker voert onder meer een schending van de materiële motiveringsplicht aan. In een tweede onderdeel van het middel betoogt de verzoeker dat de gemachtigde van de staatssecretaris de brieven van zijn broer en zus niet zomaar ter zijde kon schuiven omdat ze een gesolliciteerd karakter

hebben. De verzoeker meent dat deze verklaringen geloofwaardig zijn aangezien het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen zijn broer en zus als vluchteling hebben erkend en omdat alle familieleden tijdens hun asielprocedure hebben verwezen naar de verzoeker en het feit dat zij onderweg gescheiden werden, hetgeen onder meer blijkt uit de vragenlijst die verzoekers broer in het kader van zijn asielaanvraag invulde.

De Raad merkt vooreerst op dat het bij de beoordeling van de materiële motivering niet tot zijn bevoegdheid behoort om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De materiële motiveringsplicht dient te worden beoordeeld in het licht van de toepassing van het tevens door de verzoeker aangevoerde artikel 51/8 lid van de vreemdelingenwet, waarop de bestreden beslissing is gegrond.

3.4 Artikel 51/8 van de vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag. Het eerste lid van dit artikel, zoals van kracht op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

De bevoegdheid die artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet de verweerder op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing toekende, is beperkt tot het nagaan of de vreemdeling in verhouding tot een vorige asielaanvraag nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: de Vluchtelingenconventie), zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Bovendien moeten deze nieuwe gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

Hieruit kan worden afgeleid dat de aangebrachte gegevens:

- nieuw moeten zijn, dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag;
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen;
- relevant moeten zijn, dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Deze voorwaarden dienen cumulatief vervuld te zijn.

3.5 Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoeker ter ondersteuning van zijn vijfde asielaanvraag een aantal stukken overmaakte. Zo legde de verzoeker een brief voor van zijn broer en een brief van zijn zus. De verzoeker legde tevens een kopie voor van de beslissingen waarbij zijn broer, zus en schoonzus werden erkend als vluchteling alsook een kopie van de vragenlijst die zijn broer, T(...) A(...) invulde naar aanleiding van diens asielaanvraag.

In het gehoorverslag dd. 28 juni 2013 wordt omtrent deze beide brieven het volgende vermeld:

“Brief van M(...) A(...) – origineel + kopies in bijlage:

- *Datum: 13.06.2013 te Luik*
- *Inhoud: verklaring van problematiek in Afghanistan, verklaring van het gezamenlijke vertrek van de familieleden uit Afghanistan*
- *1 blz. + aanhechting van kopie van vragenlijst CGVS van mr. T(...), A(...) (4blz) + aanhechting van kopie van document Tracing van de zoektocht naar T(...) K(...), N(...), T(...), H(...) (1blz) + aanhechting van kopie van contract bij ISAF van M(...) A(...) waarin M(...) K(...) (als gezinshoofd) heeft ondertekend (3blz) + aanhechting kopie van certificaat van T(...) A(...) door ISAF.*

Brief van zus T(...) Z(...) – origineel + uitprint in bijlage:

- *Datum: 13.06.2013 te Luik*
- *Inhoud: verklaring van problematiek en gezamenlijke vlucht uit Afghanistan.*
- *1 blz. + aanhechting van e-mailverkeer tussen Z(...) en tracing i.v.m. de zoektocht naar haar broer M(...) K(...) (4blz).”*

(gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken dd. 28.06.2013, vraag 17)

In de bestreden beslissing wordt omtrent beide documenten, met de bijbehorende bijlagen, als volgt gemotiveerd:

“Overwegende dat betrokkene een brief van zijn broer M(...) A(...) dd. 13.06.2013 voorlegt in verband met de problematiek in Afghanistan en de gezamenlijke vertrek van de familieleden. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene en kopie van de vragenlijst van het CGVS van T(...) A(...) voorlegt. Overwegende dat elke asielaanvraag individueel behandeld wordt. Overwegende dat betrokkene de informatie in verband met zijn broer al had kunnen aanbrengen ten tijde van zijn eerste asielaanvraag. Overwegende dat betrokkene een kopie van een document van Tracing dd. 27.04.2011 in verband met de zoektocht naar T(...) K(...), N(...), T(...) en H(...) voorlegt. Overwegende dat betrokkene dit document reeds eerder naar voor had kunnen brengen tijdens de behandeling van vorige asielaanvragen. Overwegende dat betrokkene een kopie van het ISAF-contract van M(...) A(...), een kopie van het ISAF-certificaat van T(...) A(...) voorlegt. Overwegende dat een kopie niet op een adequate manier beoordeeld kan worden aangezien de herkomst en de authenticiteit ervan niet kan worden nagegaan. Overwegende dat betrokkene een brief van zijn zus T(...) Z(...) dd. 13.06.2013 voorlegt in verband met de problematiek en de gezamenlijke vlucht uit Afghanistan. Overwegende dat dit document een gesolliciteerd karakter heeft. Overwegende dat betrokkene het e-mailverkeer dd. 27.04.2011 tussen Z(...) en tracing voorlegt in de zoektocht naar haar broer K(...). Overwegende dat betrokkene dit document reeds naar voor had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn vorige asielaanvragen.”

Voor het overige gaat de verweerder in de bestreden beslissing in op de andere door de verzoeker voorgelegde stukken alsook op de verklaringen afgelegd tijdens het gehoor van 28 juni 2013. De verweerder concludeert dat *“betrokkene bij haar (sic) huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980”* zodat *“De bovenvermelde aanvraag niet in overweging [wordt] genomen”*.

De Raad stelt dan ook vast dat de bestreden beslissing specifiek met betrekking tot de brieven van verzoekers broer en zus dd. 13.06.2013 zich beperkt tot de motivering dat deze documenten een gesolliciteerd karakter vertonen om hieruit af te leiden dat deze documenten niet kunnen worden aanvaard als nieuw gegeven in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet, dit zijn met name *“nieuwe gegevens [...] met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij (sic) ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.”* Waar de verweerder er in de nota met opmerkingen op wijst dat in de bestreden beslissing terecht wordt gemotiveerd dat de stukken van verzoekers broer en het e-mailverkeer tussen zijn zus en tracing konden worden voorgelegd bij de eerste asielaanvraag en dat de hereniging van de familie in november 2012 hieraan geen afbreuk doet, merkt de Raad op dat uit de bestreden beslissing nergens blijkt dat de verweerder geoordeeld heeft dat de brief van verzoekers broer zelve reeds bij de eerste asielaanvraag kon worden voorgelegd. Dergelijke motivering is slechts opgenomen met betrekking tot de kopie van de vragenlijst van verzoekers broer. De – originele - brief

van de broer, gedateerd en ondertekend op 13.06.2013 dient te worden onderscheiden van de kopie van de vragenlijst dd. 14.10.2010. De motivering in de bestreden beslissing met betrekking tot deze vragenlijst en de motivering met betrekking tot de zoektocht van verzoekers broer en zus via tracing, hebben dan ook geen betrekking op de brieven van verzoekers broer en zus zelve.

De vraag die hier aan de orde is, is dus of het enkele gegeven dat de door de verzoeker aangebrachte brieven een gesolliciteerd karakter vertonen, in redelijkheid kan volstaan om deze documenten niet als nieuw gegeven in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet in aanmerking te nemen.

De Raad is van oordeel dat deze vraag ontkennend moet worden beantwoord. Hoewel het op zich niet kennelijk onredelijk is van de verweerder om vast te stellen de brieven van verzoekers broer en zus een "gesolliciteerd" karakter hebben, nu deze brieven door hen op aanvraag zijn geschreven, kan echter niet worden ingezien waarom dit loutere gegeven *ipso facto* zou impliceren dat deze brieven op zich niet voldoen aan de hierboven geschetste cumulatieve voorwaarden om als nieuw gegeven in de zin van toenmalig artikel 51/8, eerste lid van de vreemdelingenwet te worden weerhouden. Het gegeven dat een document op vraag werd opgesteld, hetgeen de betekenis is van de term "gesolliciteerd", houdt met name op zich geen verband met het al dan niet nieuw en relevant karakter van het stuk of de vraag of dit stuk betrekking heeft op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.

De Raad kan de verzoeker dan ook volgen in zijn betoog dat het kennelijk onredelijk is om de door hem voorgelegde brieven louter omwille van hun gesolliciteerd karakter niet in aanmerking te nemen. In een procedure waarin op de vreemdeling die een volgende asielaanvraag indient de bewijslast rust om nieuwe gegevens aan te brengen, kan het niet volstaan om een document niet als nieuw gegeven te weerhouden louter omdat dit gesolliciteerd is en zonder de inhoud of de herkomst ervan te betrekken bij de motivering. Deze vaststelling geldt *in casu* des te meer nu het gaat om brieven afkomstig van de als vluchteling erkende broer en zus van de verzoeker, waarin gewag wordt gemaakt van een gezamenlijke vlucht en asielproblematiek, gegevens die op zichzelf dan weer worden ondersteund door de verklaringen die de als vluchteling erkende broer van de verzoeker aflegde ten overstaan van de Belgische asielinstanties. De Raad merkt tevens op dat noch in de bestreden beslissing, noch in de nota met opmerkingen, betwist wordt dat de verzoeker de broer is van de als vluchteling erkende T(...) A(...) en T(...) Z(...).

Zodoende stelt de Raad vast dat de verweerder verzoekers vijfde asielaanvraag niet correct heeft beoordeeld waar hij de brieven van zijn als vluchteling erkende broer en zus louter omwille van hun gesolliciteerd karakter niet als nieuwe elementen in de zin van het toenmalige artikel 51/8 van de vreemdelingenwet heeft weerhouden. De bestreden beslissing schendt op dit punt dan ook de materiële motiveringsplicht. Het betoog in de nota met opmerkingen doet aan deze vaststelling geen afbreuk.

Deze vastgestelde onwettigheid volstaat om de bestreden beslissing te vernietigen, de overige aangevoerde schendingen dienen niet te worden onderzocht.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

4. Korte debatten

De verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 28 juni 2013 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend dertien door:

mevr. C. DE GROOTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

C. DE GROOTE